

колко сливови дървета за сянка и това е всичко. Те бяха много чисти. Къщичките им белосани с вар, прозореца и вратата - очертани със син перваз (белтък от яйце смесен със синка). Те се белееха самотни на този връх и приличаха на лебеди на фона на зеленината край тях” (РИМ-Стара Загора 110).

На 9 септември 1944 г. в България е извършен държавен преврат и на власт идва лявата политическа коалиция Отечествен фронт (ОФ). С това в страната се формира нова политическа система от т.нар. “народнодемократичен тип”, в която ръководно положение заема Българската комунистическа партия (БКП). Ликвидирана е частната собственост, национализирани са промишлените и търговски предприятия, банките. Извършва се и насилствено отнемане и коопериране на земята. В резултат на тази радикална стопанска реформа в страната става социална промяна, която предизвиква неконтролируема вътрешна миграция от селата към градовете.

Засилените вътрешни миграционни процеси, увеличанат естествен прираст и окончателното усядане на циганското население води до разширяване на съществуващите цигански махали и формиране на нови. При цялостното разрастване на градовете и тяхното благоустрояване нееднократно циганските махали са прехвърляни към новите градеки покрайнини.

„Махалата (кв. „Филиповци” в София – б.а.) се е появила 1959 г. Името на махалата идва от селото в съседство, на което е построена.... Ние живеехме в центъра на София, на „Константин Величков”, в “Коньовица”. Постепенно всички цигани от „Коньовица” и „Константин Величков” бяха преместени.... Взеха ни нашите места и ни докараха тук....

Започнаха да ни събарят къщите на „Татарли” и ни преселиха. По това време това беше едно село.... Тук на времето трябваше да се изселят циганите от „Позитано”, от Еврейския квартал, и тогава се направи циганският квартал и ни заселиха тук.... Построиха петдесетина къщички и ни настаниха

В началото тук нямаше никой. Отначало общината ни даде около 180 апартамента, но постепенно населението се увеличи и хората се принудиха да преустроят всички бараки, които бяха за въглища и да ги ползват за жилища. След като свършиха бараките, започнаха да стоят по нивите. Хората няма къде да живеят” (Цит. по Просто начин на живот 2004: 71, 79, 85, 89, 94, 102).

В Стара Загора през 1959 г. Градският народен съвет, съвместно с партийните и отечественофронтовските комитети, приема конкретни ме-